

Aan: Europese onderhandelaars op de Wereldklimaatop van de VN
Onderwerp: Briefing over de doelen van de onderhandelingen

Doelen

De landen van de EU trachten te onderhandelen over een globale overeenkomst om de uitstoot van de broeikasgassen te verminderen om de beste uitkomst voor zowel onze economieën en nationale belangen, als voor de hele wereld te bereiken. Tijdens de klimaatonderhandelingen van de VN in 2015 in Parijs, spraken de landen af om de opwarming van de aarde te beperken tot een doelstelling van “ver beneden 2°C” boven het pre-industriële niveau. Jij moet nu over het volgende beslissen:

1. Het al dan niet overgaan tot acties om de koolstofemissies te beperken. Ondanks bescheiden dalingen in emissies sinds 1990, verwacht men dat de emissies van de EU zullen blijven groeien zonder volgehouden inspanningen. Jij kan beslissen wanneer de emissies van de EU zullen stoppen met groeien, wanneer ze zullen beginnen te dalen, en met welk percentage de emissies jaarlijks zullen afnemen – als je tenminste al overgaat tot emissiebeperkingen.
2. Of je al dan niet een verbintenis wil aangaan om ontbossing te verminderen, of om bebossing of herbebossing te verhogen.
3. Hoeveel de EU al dan niet zal bijdragen aan het Groene Klimaatfonds, dat bedoeld is om tegen 2020 minstens \$100 miljard /jaar te voorzien voor ontwikkelingslanden om hun uitstoot te verminderen en zich aan te passen aan de klimaatverandering.

Context

De wetenschappelijke consensus over het klimaat is duidelijk: meer dan 97% van de klimaatwetenschappers zijn het erover eens het klimaat aan het veranderen is, dat het in de eerste plaats veroorzaakt wordt door het gebruik van fossiele brandstoffen en dat de gevolgen verschrikkelijk kunnen zijn. Onderzoek in de EU heeft aangetoond dat klimaatverandering nu al gevolgen heeft voor onze landen en dat de schade veel erger zal worden zonder drastische verlaging van de globale emissies.

Publieke Opinie

De grote meerderheid van de bevolking in onze landen gelooft dat de klimaatverandering reëel is dat menselijke activiteiten er significant toe bijdragen. De meesten ondersteunen internationale akkoorden om de klimaatverandering aan te pakken. Hoewel de meesten ook tegen de verhoging van belastingen op energie, of andere maatregelen die de kosten van het levensonderhoud verhogen, zijn. Voor de meeste EU-burgers is klimaatverandering geen topprioriteit, en minder belangrijk dan de zorgen over financiële instabiliteit, werkloosheid en terrorisme. Het belangrijkste is dat de bevolking sterk tegen elk akkoord is dat geen betekenisvolle inspanningen tot emissiereducties bevat door de VS en snel groeiende economieën, vooral China.

Opportunities

Het verminderen van de emissies heeft veel voordelen bovenop klimaatstabiliteit. Bijvoorbeeld, de ontwikkeling van hernieuwbare energie creëert jobs, vermindert de afhankelijkheid van olie en gas uit het buitenland, en vermindert luchtvervuiling.

Nationale Actie

De EU is altijd een leider geweest in de strijd tegen klimaatverandering. Op de klimaatonderhandelingen in Parijs, beloofde de EU om tegen 2030 de emissies te reduceren met ten minste 40% t.o.v. het niveau in 1990. Onze belofte is één van de meest ambitieuze van de grote uitstoters, maar vergt grote, nieuwe wettelijke verplichtingen die nog moeten worden geïmplementeerd en gerealiseerd in een periode waarin we voor belangrijke uitdagingen staan op economisch en veiligheidsvlak. Ondanks deze potentiële beperkingen, baande de EU de weg naar een economisch beleid dat een prijs plakt op broeikasgasuitstoot, en zijn we wereldleider in het inzetten van hernieuwbare energiebronnen zoals wind- en zonne-energie. We zullen blijven leiden, maar we kunnen en zullen niet als enige stappen nemen.

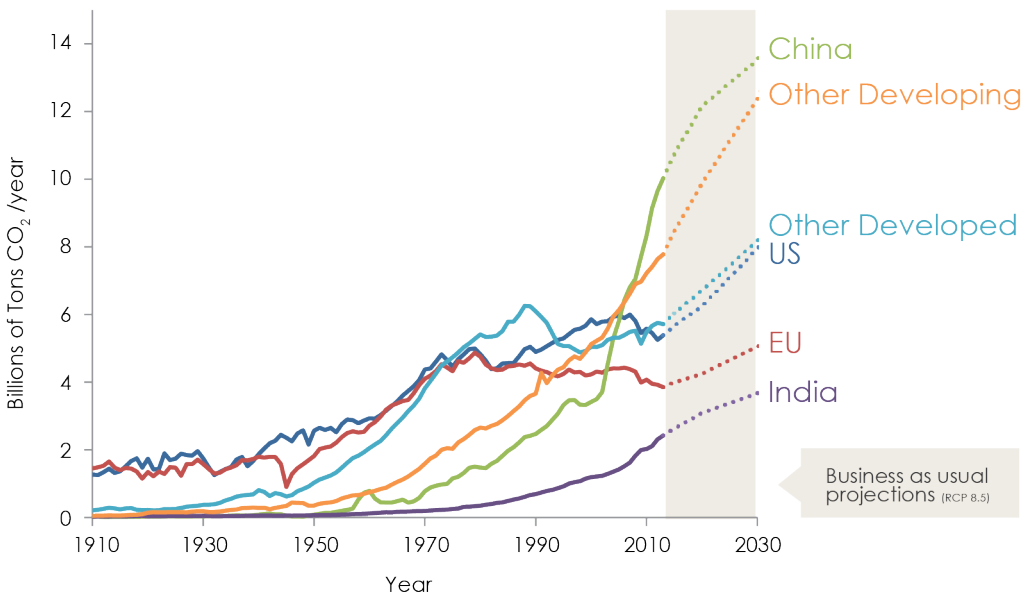
Bossen en landgebruik

Hoewel we kunnen beloven om de emissies door ontbossing en landdegradatie te verminderen (REDD), zouden we daarmee slechts een klein deel van de Europese emissies aanpakken.

Globale Landschap

- De emissies in China, India en andere ontwikkelingslanden groeien snel. China alleen al is nu verantwoordelijk voor 30% van de globale CO₂-uitstoot. De totale emissies van de ontwikkelingslanden zullen binnenkort die van alle ontwikkelde landen overstijgen.
- In de VS is de uitstoot per capita meer dan het dubbele dan die in de EU. Toch hebben de VS beloofd om hun uitstoot maar met 26-28% te verminderen tegen 2025 t.o.v. het niveau in 2005. Bijkomend krijgt deze belofte sterke politieke tegenkanting van de leden van het Amerikaanse Congres en van mensen die een zakelijk belang hebben bij het voortzetten van de consumptie van fossiele brandstoffen. Ondanks deze uitdagingen, toont onderzoek uit de VS, inclusief het rapport "Risky Business" dat onderschreven werd door de voormalige Amerikaanse ministers van Financiën van beide partijen (<http://riskybusiness.org>), aan dat de uitstelkosten hoog zijn en dat de meeste staten in de VS voordeel zullen hebben bij beleidsmaatregelen die de uitstoot beperken.
- De minder ontwikkelde landen blijven benadrukken dat reducties in hun uitstoot uitgebreide financiële hulp vereist van ontwikkelde landen, maar corruptie tiert welig in deze landen waardoor de financiële hulp vaak haar doel voorbij schiet. Ze hebben mogelijk ook een voorkeur voor bosbeleid boven het beperken van de uitstoot uit fossiele brandstoffen, maar dat is – hoewel belangrijk – onvoldoende om de klimaatuitdaging aan te gaan.

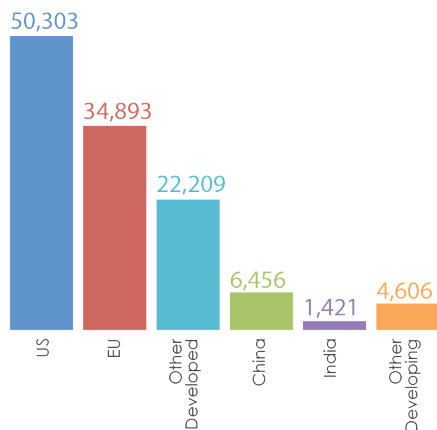
CO₂-Emissies uit Fossiele Brandstoffen en Cementproductie

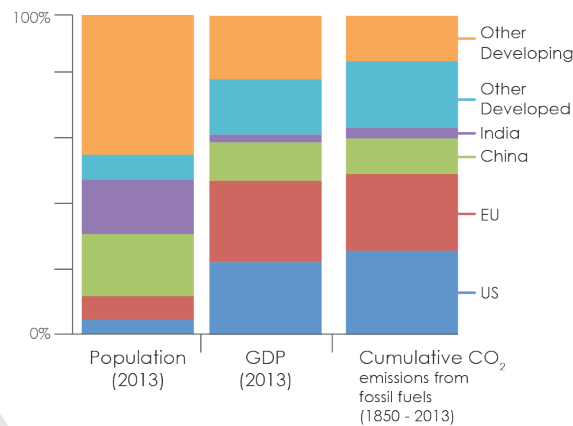
China is 's werelds grootste uitstoter van CO₂. Zonder maatregelen, zal de uitstoot van de ontwikkelingslanden naar verwachting meer dan verdrievoudigen tegen 2100.

Zweden hield een jaarlijkse emissiereductie van 4.5% vol om hun afhankelijkheid van olie te verlagen (1976-1986). In Frankrijk en België zagen we in die periode dezelfde inspanningen. Van de andere kant waren de meest significante historische emissiereducties het gevolg van een financiële of politieke crisis. Volgens UNEP is een jaarlijkse reductie van 3.5% extreem ambitieus.

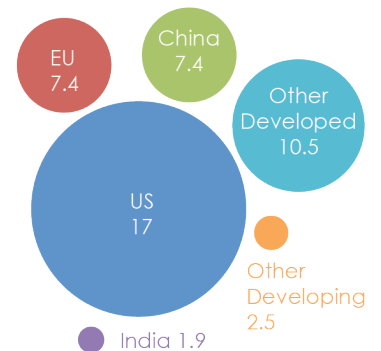
GDP per person (2010 US Dollars)

Population Wealth and Cumulative Emissions

Emissions per person 2013 (tons CO₂ per year)

Hoewel de cumulatieve emissies tot nu toe hoger waren in de ontwikkelde landen (i.e., de **VS**, **EU**, en **andere ontwikkelde landen**), haalt de groei van de bevolking, het BBP per persoon, en de emissies in de ontwikkelingslanden die van de ontwikkelde landen sterk in. Onder de "business-as-usual"-veronderstellingen zullen de cumulatieve emissies van alle ontwikkelde landen (**VS**, **EU**, en **andere ontwikkelde landen**) tegen 2100 naar verwachting dalen tot 37% van het totaal.

Sinds 1980 zijn de emissies per persoon dramatisch toegenomen in **China** en **India** (respectievelijk met 391% en 285%) maar zijn gedaald in de **VS** en **EU** (respectievelijk met 20% en 26%).